

- здійснити складний процес реалізації прав приватної власності на землю;
- організувати раціональне та ефективне землекористування і землеволодіння;
- вдосконалити земельне оподатковування, створивши економічно сприятливі умови для всіх форм господарювання;
- покращити земельне адміністрування й управління, забезпечивши, в тому числі, дотримання тендерної рівності;
- запровадити заходи щодо зниження ризиків нанесення екологічної шкоди землі.

Впровадження цих положень дасть можливість забезпечити реалізацію принципу соціальної справедливості у сфері земельних відносин, зробити аграрний сектор економіки України привабливим для інвестування і покращити в цілому добробут сільського населення.

Список використаних джерел

1. Договір про запровадження Конституції для Європи (проект) від 18 лип. 2003 р. № 2003/C169/01. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_647.
2. Розвиток ринку земель сільськогосподарського призначення в Україні. – К. : НІСД, 2011. – 29 с.
3. EU Land Policy Guidelines. Guidelines for support to land policy design and land policy reform processes in developing countries, 2004. – Access mode: https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/methodology-eu-land-policy-guidelines-200411_en_2.pdf.

Тетяна ФОМЕНКО

*асpirантка кафедри державного
управління та місцевого самоврядування
ДРДУ НАДУ*

СПІВПРАЦЯ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ТВАРИН ВІД ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ: ДОСВІД ПОЛЬЩІ, УГОРЩИНИ, ЧЕХІЇ ДЛЯ УКРАЇНИ

Для побудови ефективної співпраці органів влади та зоозахисних громадських організацій в Україні доцільно вивчити досвід країн Центральної та Східної Європи (ЦСС), таких як: Польща, Угорщина, Чехія, адже історичний шлях та досвід цих країн може бути найбільш ефективно адаптований до українських реалій. В цих країнах відповідне законодавство почало розвиватися на початку 1990-х років, ним передбачається досить суворе адміністративне та кримінальне покарання та певні зобов'язання державних та муніципальних органів влади.

Закон Чеської Республіки про захист тварин від жорстокого поводження в оновленій редакції 2012 року [1] є надзвичайно деталізованим документом, де регламентовано певні нюанси й спеціальні вимоги щодо поводження з різними групами тварин. Докладно вписано вимоги до фізичних та юридичних осіб, котрі здійснюють ту чи іншу діяльність, що має стосунок до тварин, та вимоги до кваліфікації фахівців (у тому числі до осіб, що займаються сільськогосподарською діяльністю та мисливством). Особливістю чеського закону є заборона будь-якого оприлюднення (публікації з описом, візуальної чи аудіо демонстрації) вбивства тварини та його пропаганди. У країні створено широку мережу рятувальних станцій для тварин, у тому числі спеціалізованих за видами тварин. Не менш розвиненою є мережа притулків, станцій допомоги безпритульним і покинутим тваринам та інших місць, призначених для захисту й надання допомоги тваринам.

Чеським законом передбачено фінансову або іншу підтримку осіб, які доглядають за безпритульними та покинутими тваринами. З метою поступової ліквідації явища безпритульності на законодавчому рівні запроваджено підтримку діяльності фахівців та населення зі стерилізації собак і котів та їх обов'язкової ідентифікації (зокрема, й за рахунок муніципального бюджету для покинутих тварин у сільській місцевості). Нагляд за дотриманням законодавства та координацію діяльності у цій сфері покладено на Центральну комісію із захисту тварин, державну ветеринарну адміністрацію та міністерство сільського господарства.

Угорський закон про захист та добробут тварин ухвалено 1998 року [2]. Жорстоким поводженням з тваринами визнається будь-яка дія, що завдає їм невідповідного й надмірного болю, та втручання в їх життєдіяльність, яке може привести до сталої шкоди їх благополуччю, спадкових хвороб або страждань. Нормативними актами регламентовано, окрім для кожного виду, умови забою «економічних» тварин. У 2010 році закон було деталізовано та введено посилені вимоги щодо використання тварин у тваринництві, визначено розміри спеціальних обладнань для утримання окремих видів тварин (клітки для птахів, акваріумів для риб, довжина повідка для собак тощо).

Також жорстко і чітко визначено й умови утримання домашніх тварин, зокрема собак небезпечних порід. Власники зобов'язані їх стерилізувати та отримати відповідний дозвіл на їх утримання. За порушення власником вимог передбачено не лише накладання адміністративного стягнення, а й конфіскацію тварин. Законом визначено існування загальнодержавної бази даних собак, що мають власників, та розмір плати за їхнє утримання. Правила утримання тварин ухвалено на рівні держави, а місцеву владу зобов'язано фінансувати притулки. Окремим законом регулюється створення та функціонування притулків, визначається термін, протягом якого евтаназія виловленої тварини є неможливою. Для нагляду за дотриманням закону створено спеціальну

державну Агенцію із захисту тварин, яку, окрім іншого, наділено повноваженнями подавати судові позови проти порушників закону.

У польському законі про захист тварин [3], ухваленому в 1997 році, велику увагу приділено не лише захисту тварин від жорстокого поводження і створення належних умов їх утримання, а й стимулюванню відповідального ставлення людини до тварини та уbezпечення від надлишку домашніх тварин і, відповідно, їх перетворення на безпритульних. У Польщі заборонено розведення тварин із комерційною метою та їхній продаж на ринках, ярмарках, через заклади та підприємства торгівлі тощо. Заборонено випускати собак без контролю та маркування, окрім собак, що утримуються громадськими організаціями. Муніципальна влада зобов'язана забезпечувати безпритульних тварин притулками, забезпечувати догляд котам, що живуть вільно, в тому числі їх годування, здійснювати стерилізацію тварин у притулках, пошук власників для безпритульних тварин. Завдяки таким особливостям закону в країні застосовують гуманну методику скорочення чисельності безпритульних тварин, що ґрунтуються на методі ВСП (відлов – стерилізація – повернення на місце попереднього перебування). Така законодавча база забезпечує широкий розвиток зоозахисного й екологічного рухів. Однак, на відміну від Чехії та Угорщини, товариства із захисту тварин у Польщі переважно не є спеціалізованими і більшість так чи інакше тяжіє до допомоги безпритульним тваринам – котам та собакам.

Ми вважаємо, що специфіка роботи громадських організацій Польщі, їх орієнтація здебільшого на допомогу котам та собакам, подібна до українських реалій, але Україні було б корисно залучати інший досвід Польщі – досвід муніципального фінансування притулків. А також більш розгалужений розвиток мережі притулків та станцій надання допомоги безпритульним і покинутим тваринам, як це зроблено у Чехії. В умовах децентралізації подібні рятувальні станції та притулки можуть бути створені за підтримки місцевих органів влади у більшості територіальних громад.

На нашу думку, ще одним механізмом регулювання чисельності тварин та підвищення рівня відповідальності власників може стати угорський досвід обов'язкової стерилізації собак та котів, а також впровадження дозвільних документів на собак бійцівських порід. Для цього потрібно внести зміни до існуючого законодавства, зоозахисники можуть бути залучені до громадських слухань та подальшого моніторингу дотримання нового законодавства.

Ці зміни дозволять громадським організаціям більше уваги направити на соціально-освітню діяльність, та поступово зміну ціннісних орієнтацій широкої громадськості у бік гуманного ставлення до навколошнього світу. Як це роблять громадські організації Польщі, діяльність яких направлена, у тому числі на: лекції для молоді та школярів, організація виставок та інших заходів з просвітницькою метою,

участь в адміністративному та нормотворчому процесі разом з органами державної влади тощо. В Україні це можливо в рамках спеціальних освітніх програм для шкіл та ВНЗ, розроблених та впроваджених громадськими організаціями спільно з місцевими органами влади та Міністерством освіти і науки України.

Список використаних джерел

1. Zákon Èeské národní rady è. 246/1992 Sb., na ochranu zvíøat proti tirání. – Access mode: http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravniprerehled/Legislativa-MZe_uplnazneni_zakon-1992-246-viceoblasti.html.
2. Törvény az állatok védelméről és kíméletéről. – Access mode: http://net.jogtar.hu/jr/gen/hjegy_doc.cgi?docid=99800028.TV.
3. Ustawa o ochronie zwierz¹t. – Access mode: <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=W DU19971110724>.

Віталій ШЕВЦОВ

*асpirант кафедри державного управління та місцевого самоврядування
ДРІДУ НАДУ*

ЄВРОПЕЙСЬКІ ОРІЄНТИРИ УКРАЇНИ В ПІДГОТОВЦІ МЕДИЧНИХ КАДРІВ

Основні положення Національної стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року визначають, що пріоритетними напрямами державної освітньої політики є: модернізація структури, змісту й організації освіти на засадах компетентнісного підходу, як основи фахової підготовки кваліфікованих кадрів в європейських країнах [1]. Тому вивчення та запровадження досвіду країн ЄС є актуальним науковим завданням.

Глобалізація та інтеграційні процеси свідчать про те, що молоді фахівці здатні сьогодні конкурувати на міжнародному ринку праці виключно за умови відповідності системи освіти в Україні вимогам європейської освітньої політики. Інтеграція України в Болонський процес дозволить здолати багатолітнє відчуження національної системи освіти від європейського ринку праці й освітніх послуг.

Євроінтеграційний рух України впливає на всі сфери життєдіяльності сучасного суспільства, зокрема й на систему професійної медичної освіти. А значить стратегії сучасного розвитку медичної освіти України визначаються через аналіз світового досвіду професійної підготовки медичних кадрів та визначення на цій основі відповідних орієнтирів у підготовці медичних кадрів для національної системи охорони здоров'я, яка сьогодні активно реформується.